

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ГРЕЧКІВСЬКИЙ ПАВЛО МИКОЛАЙОВИЧ
УХВАЛА

15 жовтня 2019 р.

Київ

6364/0/18-19

Про залишення без розгляду та повернення скарги Максимова О.А. стосовно судді Київського районного суду міста Харкова Золотарьової Л.І.

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Гrechківський Павло Миколайович, вивчивши скаргу Максимова Олександра Анатолійовича стосовно судді Київського районного суду міста Харкова Золотарьової Лідії Іванівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 28 грудня 2017 року за вхідним № М-2835/1/7-17 надійшла скарга Максимова О.А. від 17 грудня 2017 року щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Київського районного суду міста Харкова Золотарьової Л.І. у зв'язку з порушеннями, допущеними під час розгляду кримінальної справи за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 307 Кримінального кодексу України (ухвала від 11 грудня 2017 року).

На підставі повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя по справі цю скаргу передано члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Гrechківському П.М.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи (пункт 1 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»).

Відповідно до частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга повинна містити, з-поміж іншого, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, та посилення на

фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Проте зі змісту скарги вбачається, що будь-яких відомостей про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, та посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості, чи відомостей, що ухвала від 11 грудня 2017 року у цій справі постановлена внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків, у скаргі не вказано.

З огляду на викладене скарга Максимова О.А. не відповідає наведеним вимогам закону.

Як встановлено пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та відповідних посилань на фактичні дані.

З підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої цієї статті, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом зі скаргою направляється скаржнику (пункт 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя).

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюють виключно суди. Суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та керується верховенством права (частина перша статті 129 Конституції України).

Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Вища рада правосуддя згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» не є органом, який здійснює правосуддя, та не має повноважень оцінювати докази у справі, надавати правову оцінку судовим рішенням.

Крім того, слід звернути увагу на таке. Як вбачається зі змісту скарги Максимова О.А., розгляд справи . на час подання цієї скарги, судом не завершено.

Відповідно до частини третьої статті 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у

будь-який спосіб забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Максимова Олександра Анатолійовича стосовно судді Київського районного суду міста Харкова Золотарьової Лідії Іванівни залишити без розгляду та повернути.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

П.М. Гречківський